

اشتغال به کار زندانیان در حقوق موضوعه ایران

سعید غیاثوند

^۱ دکتری جزا و جرم‌شناسی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دورود، دورود، ایران

چکیده

یکی از حقوق زندانیان فراهم بودن زمینه‌های اشتغال و فراگیری و حرکت مختلف جهت آماده شدن آن‌ها برای بازگشت مطلوب و سعادت‌مندانه به جامعه می‌باشد. یکی از عوامل اصلی ارتکاب به جرائم مختلف نداشتن حرفه و شغل می‌باشد، لذا واجب است که در دوران حبس شخص خاطی بتواند شغل و حرفه‌ای را جهت تأمین زندگی خود فراگیرد. این پژوهش به‌منظور بررسی اشتغال به کار زندانیان در حقوق موضوعه ایران انجام گرفته است. سؤال اصلی پژوهش این است که اشتغال به کار برای زندانی تکلیف است یا حق تلقی می‌گردد؟ با توجه به اینکه اصلاح و تربیت مجرمان و زندانیان و بازسازی اجتماعی آنان یکی از اهداف مهم هر جامعه و از دغدغه‌های مردم و مسئولان می‌باشد و سالانه هزینه‌های هنگفتی صرف این مهم می‌گردد. افزایش رو به رشد تعداد زندانیان در کشور و دامنه سنی محکومان به حبس که نشان‌دهنده جوانی این جمعیت می‌باشد، اهمیت حرفه‌آموزی و اشتغال زندانیان را بیش از پیش به یکی از مسائل موردبحث و مهم تبدیل کرده است. اشتغال به کار و حرفه‌آموزی زندانیان از دیدگاه‌های مختلفی می‌تواند موردبحث قرار گیرد. تعداد زیاد زندانیان هزینه‌های بی‌شماری را به حکومت و به‌طور اخص به سازمان زندان‌ها تحمیل می‌کند. اشتغال زندانیان می‌تواند بسیاری از هزینه‌های نگهداری زندانیان را جبران نموده و زندانیان می‌تواند از مزایای شغل و حرفه نظیر ارضای نیازهای روانی و روحی شغل، تأمین هزینه‌های امرارمعاش خانواده خود و یادگیری تأثیر کار بر اصلاح رفتار خود بهره‌مند گردند. علاوه بر این اهمیت و توجه دین اسلام بر کسب روزی حلال و نکوهش بیکاری و سربرار بودن فرد باعث گردیده در این پژوهش به این موضوع پرداخته شود. این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است و روش گردآوری اطلاعات به‌صورت کتابخانه‌ای است.

واژه‌های کلیدی: زندانیان، جرم‌شناسی، اشتغال به کار، حقوق کیفری ایران

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۵، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸، صفحات ۱۴۸-۱۳۵